

Összejövetelünk és gyülekezeti programjaink:

Minden **Vasárnap délelőtt 9,45 órakor** Istentisztelet.

Minden **Csütörtökön este 17,30 órakor** Bibliaóra.

Az Istentisztelet ideje alatt külön foglalkozás a gyermekekkel!

Testvéreink, akikért
Folyamatosan imádkozunk:

Makovei Jánosné, Flórika
Tripon Mihályné, Marika
Weisz Lászlóné, Marika
(Kétegyháza)

Hotya Péter (Kétegyháza - Elek)

Pap Jánosné, Mancika
(Sarkad)

Nyári István és kedves
felesége, Ilonka (Kiszombor)

Ne feledjük el!

A 2011. esztendő első
napján, (szombaton)
Újévkor a szokásos idő-
ben tartjuk meg isten-
tiszteletünket, Úrvacso-
rával egybekötve.

**2-án (vasárnap) nem
lesz összejövetel!**

Kilenc dolog, amiért rendszeresen imádkozunk!

1. A Közösség vezetőiért, és az Országos Presbitérium minden tagjáért.
2. A Gyülekezetünk lelkipásztoraért, **Fábián Tamás** testvérért és családjáért.
3. A gyülekezetünk vezetőségéért és szolgálattelvéiért .
4. A gyülekezetünkhöz tartozó családokért, fiataljainkért és gyermekeinkért.
5. A Torontói (Kanada) „Első Szeretet” Magyar Pünkösdi Gyülekezetért, lelkipásztoraért, **Németi Zsolt**ért, kedves feleségéért **Izabell**ért és kisgyerekeikért, **Sámuel**ért.
6. A Soltvadkerti Pünkösdi gyülekezetért, és **Pazdernyik Pál** testvérért, akit a gyülekezet lelkipásztorává választott.
7. A börtönmisszióért, **Hajnal László** testvérért és minden segítőjéért.
8. Gyülekezetünk dicsőítő szolgálatának várva-várt mielőbbi helyreállításáért.
9. **Gulyás István** testvérünk teljes felépüléséért.

Talán egy évig

A kiáltó szava elhallgatott,
repedt nádatokat ingat a szél.
Nem zeng az ének az Olajfák Hegyén,
a kertekben fehér már a dér,
„a fejsze a fák gyökerén”!
— Nem halljátok,
milyen csikorogva
fordul az esztendő a tengelyén?
Ítélettel terhes a jövő,
Annak, aki csak magának él,
dús lombozattal,
de gyümölcstelenül:
„a fejsze a fák gyökerén”!
Mindegy az, hogy minek álcázzuk
önzésünk üde zöld leveleit,
a Gazda jár a szőlőskertekben,
és megjelöli a fák törzseit...
Ha a Vincellér elébe nem áll
könyörgő szóval:
„Hátha terem még?!”
— vajon esztendő virradna-e még?
Átszegzett kezed tartja vissza
— talán egy évig —
tőlünk a fejszét!

Lukátsi Vilma:

„Isten a mi oltalmunk...”

„Isten a mi oltalmunk és erősségünk! Igen bizonyos segítség a nyomorúságban. Azért nem félünk, ha elválnánk is a föld, ha hegyek omlának is a tenger közepébe: Zúghatnak, tajtékozhatnak hullámai; hegyek rendülhetnek meg háborgásától. Forrásainak árja megörvendezetteti Isten városát, a Felségesnek szent hajlékait.”

(Zsoltárok. 46, 2-5.)

A zsoltáríró több mint háromezer éve megfogalmazott mondatai úgy hangzanak, mint egy mai helyzetjelentés. Akkor is olyan társadalmi és elemi erők gyötörték a földet és a földön élő embert, amelyek ellen nem volt emberi védelem.

Csodálatos élmény olvasni ezeket az ós-régi sorokat, de még nagyobb élmény annak a megtapasztalása, amiről ez a zsoltár szól. Szinte minden elemi erő működésbe lépett korunkban is, és ezek a világ különböző részein változó erővel rázzák meg a földet és az itt élő embereket. Bár Isten megígérte, hogy még egyszer nem lesz özönvíz a földön, de azért azt megengedi, hogy olykor „megnyíljanak az egek csatornáit” és ennek következtében bizony „elváltozik a föld”. Szó szerint megvalósulnak az Ige szavai: hegyek omlanak le. Az óceánok mélyrengései következtében „zúgnak és tajtékoznak” a „cunamik” több emelet magasságú hullámai, amelyek képesek mindent elsodorni, ami útjukba kerül.

Az Ige szavai szerint az Úr a tűz ítéletének tartja fenn a földet, a teremtett világot. Ennek ugyan még nem jött el az ideje, de ebben is megengedi, hogy sok ember halálát okozó, otthonok százait, erdőket, mezőket felégető tüzek lobbanjanak fel, és szinte megállíthatatlanul emésszék a föld felszínét.

A felsorolásnak még koránt sincs vége, hiszen a vulkánok aktivizálódása, a hatalmas erejű földrengések, a hurrikánok és tornádók, mind-mind halált hordozó és félelmet keltő, ma is működő elemi erők. Az emberi társadalomban is minden eddiginél hatalmasabb erővel tör rá az emberre (gazdasági, politikai és vallási alapon is) a sötétség hatalma és így válik az ember, ember farkasává. A gonoszság, a szenny, az erőszak talán még Noé napjait is felülmúlja. A legcsodálatosabb dolog az életünkben ma az, hogy erős hittel, teljes békességgel és megingathatatlan reménységgel mondhatjuk: „Isten a mi oltalmunk és erősségünk! Igen bizonyos segítség a nyomorúságban. Azért nem félünk, ha elválnánk is a föld...”

— Mi —